

ברכות - פרק ג' משנה ד'

הקדמה: משנה זו עוסקת באדם שטמא ורוצה לקרוא ק"ש או לברך ברכת המזון.

בעל קרי - אדם שיש לו טומאה

מהרהר בליבו - חושב בליבו את הק"ש [ולא קורא בשפתיו]

ואינו מברך - ואינו מברך את הברכות [של ק"ש]

לא לפניו - לא את הברכות שלפני ק"ש

ולא לאחריה - ולא את הברכות שאחרי ק"ש [אפילו לא בהרהור].

והחילוק בין קריאת שמע לברכות שברכות רק מדרבנן ע"כ אדם שטמא

לא הצריכהו לברך]

ועל המנין - וברכות שצריך לברך על המנין

מברך לאחריו - מברך רק את הברכות של אחרי המנין [וגם זה רק

בהרהור, והטעם לפי שמצוותה מן התורה]

ואינו מברך לפניו - ואינו מברך את הברכות שלפני המנין [לפי שחיוב

זה הוא רק מדרבנן, כך סובר ת"ק]

ר' יהודה אומר - ר' יהודה חולק וסובר

מברך לפניהם ואחריהם - בין בק"ש ובין על המנין מברך לפניהם

ולאחריהם [ואפילו מוציא בשפתיו ואומר הכל]